

Függelék

Chronica eß vilagnac Hatodíc

ENN E C F E L E T T E minden erkölçbe is
genekes vala, es beszedeben niaias, es trufas, kinec
az õ iambor voltat emberi nielü meg nem mond
hattia, sem eleget nem sölhat feldle. EZ iaras
ba giars vala, beszedeben kisedelmetlen, es tekintes
tiben keminí, annéra hog valamel' fele, el tekintet,
ottan meg rettentec elötte.

MATHIAS KIRALNAC EG' TRVFAIA.

MA THIAS KIRAL EG' V'DO'B E ME-
ne ki az vrakal az megõre mulatni, es meg latuan
eg embert, hog Budara mene, sagulda hogya czak
omaga, monda. Batia houa mig? monda az Budar
ra. Monda esmet neki. Houa visszed á Ludat?
Monda erre az ember. A' SZEKSZARDI
Apatur hajasult meg, á kurua aniadot völte, es im
oda á meniegzõbe visszem á Ludat, maga az ember
nem viszen vala Ludat, hanem czak meg õsgult
vala. A' kiral' ezt haluan monda esmet neki, E' fes
le aghebet nalunc holdal vetnec. Monda erre az
ember. Nalunkis vettettec vala, de töb ki nem kes
lee bennie az ageb atiadnal. A' KIRAL' ezt hal
uan nag õrõmel zß vrakhog foltata, es meg beszelo
le nekic mint iart volna á sfigin' emberrel.

Agonba

Egörben lót ielős dolgairol

220

A Z O N B A E hog mulattac volna, meg terenec Budaba, es á kiral' nem riukhatec addig, mignem á piaczon meg kerese á ffiginí embert, á kiuel az vton beszellet vala, es meg tapogatuan á lonac á farat á kin az ember úl vala, monda neki. Batia hog adod é tarka kamokanac singet? (vala pedig az ember Loua ülti.) Á ffiginí ember mihelt ezt halla ottan hatra fordula, es fel foguan á lonac á farkat monda á kiralniac. Ier be atiam sia á bólto ba, meg aruloc veled. K I T hog halla á kiral', be viue á ffiginí embert á varba, es órőc ffigabadsagot ada neki, még ariandekoguan ennec felette ötet.

E F E L E trufai sokac vadnac á Mathias kíralnac, kikröl en most töbet nem iroc.

5 4 2 6.

1 4 6 4

Eöt ezer negy füg hussan hat egtendóbe.

Eger negy füg hatuan negy egtendóbe.

M A T H I A S kiral', az egtendóbe coronagta tec meg, ki iol lehet á valasztas vtan, mind eddig birta az orszagot, de corona nincs. Mert á Coronat az A L B E R T kiral' felesige az F R I D E R I C Imperatornac atta vala tartani, azert mind addiglan coronatlan lón, míg ki vehetec á Frideric kezéből, á coronat.

5 4 2 6.

1 4 6 4
Li 3 Eöt eger

Mátyás király egy trufája

Mátyás király egy üdőbe mene ki az urakkal a mezőre mulatni, és meglátván egy embert, hogy Budára menne, száguldva hozzá csak ő maga, mondá:

– Bátya hová megy?

Monda az:

– Budára.

Monda esmét neki:

– Hova viszed a ludat?

Monda erre az ember:

– A szekszárdi apátúr házasult meg, az öreganyádat völte, és ím, oda a menyekzőbe viszem a ludat.

(Maga az ember nem viszen vala ludat, hanem csak megőszült vala.)

A király ezt hallván, mondá esmét neki:

– Efféle aggebet nálunk holddal vetnek.

Monda erre az ember:

– Nálunk is vetettek vala, de több ki nem kele az aggab atyádnál.

A király ezt hallván, nagy örömmel az urakhoz folytat, és megbeszélneki, mint járt vala a szegény emberrel.

Azonban hogy mulattak volna, megtérének Budába és a király nem nyughatték addig, míg nem a piacon megkeresé a szegény embert, a kivel az úton beszélt vala. És megtapogatván a lónak a farát, a kin az ember ül vala, monda neki:

– Bátya, hogy adod a tarka kamokának singit?

(Vala penig az ember lova üsti.¹⁾

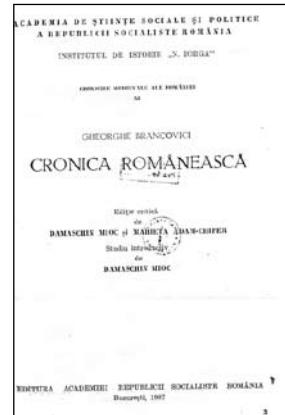
A szegény ember mihelyt hallá, ottan hátra fordula és felfogván a lónak a farkát, mond a királynak:

– Jer be atyámfa a boltba, megárulok veled.

Kit hogy halla a király, bevívé a szegény embert a várba, és örök szabadságot ada neki, megajándékozván annakfelette őtet.

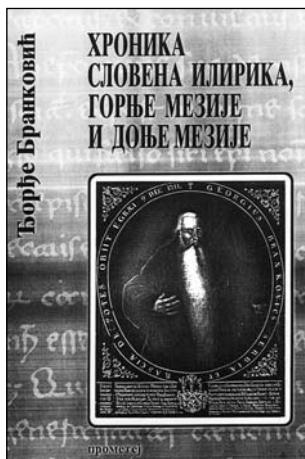
Efféle trufái sokak vagynak a Mátyás királynak, kikről én most nem irok.

Mateiaș craiul, fiindu om glumitoriu, aicea aduc amint- te de o glumă a lui

Mateiașu craiul într-o vréme au eşit cu domnii la cîmpu în primblare și
văzîndu pre un om că mérge la Buda, s-au dus numai singur la dînsul și i-au
zis:

- Frate, unde mergi? Omul i-au răspunsu:
- La Buda. Și iară i-au mai zis:
- Unde duci gîsca? La această întrebare i-au răspunsu omul:
- Arhimandritul de la Sejxard s-au însurat // și au luat pre curviia mini-ta
și iată acolo duc gîsca. Măcară că omul nu ducea gîscă, fără numai cît cărun-
tise. Aceasta auzindu craiul, iară i-au mai zis:
- Ciini bâtrîni ca tine la noi cu holda ii seamănă. Omul i-au răspunsu la
aceasta:
- Și la noi simănase, ci mai mulți n-au răsărit, fără numai tată-tău, cîinile
cel bâtrîn. Craiul auzindu și aceasta, cu mare bucurie s-au dus la domni și
le-au spus precum au umblat cu acel om săracu. Și după primblare s-au întors
înnapoi la Buda și craiul nu s-au putut odihni pînă nu au aflat în tîrg pre acel
om sărac, cu carile vorbise pre cale. Și puindu-și mîna pre sapa iapei pre care
ședea omul, i-au zis aşa:
- Frate, cum dai cotul aceștii coftirii pestrițe? Omul // îndată ce au auzit
întrebarea, numădecît s-au întorsu înnapoi și cu o mînă rădicînd coada iapei,
au răspunsu craiului:
- Frate, întră în prăvălie și mă voi toçmi cu tine. Auzindu craiul și acesta
răspunsu, au dus pre om în cetate și i-au dăruit volnicie (= adecă némișug =),
incă l-au și mai dăruit. Glume ca acăstea multe are Mateiașu, acum mai mul-
te nu scriu.

Пошто кralj Matija беše šaljivčina, ovde подсеćам на једну njegovу šalu

Jednom je kralj Matija izašao sa vlastelom u polje u šetnju, pa videći nekog čoveka da ide u Budim, otiašao je sâm kod njega i rekao mu:

– Kamo ideš, brate? Čovek mu je odgovorio:

– U Budim. I opet mu je još rekao:

– Kamo nosiš gusku? Na to pitanje čovek mu je odgovorio:

– Arhimandrit sežksardski se oženio // i uzeo je tvoju nanu, kurvu, i eto tamо nosim gusku. Iako čovek ne nošaše gusku, nego samo бeše osedeo. Čuvši to kralj, opet mu je rekao:

– Stare kerove kao ti kod nas seju po njivama. Na to mu je čovek odgovorio:

– I kod nas su sejali, ali ih nije više niklo, do jedino tvoj bába, kerov stari. Kralj, čuvši i то, sa velikom je radošću otiašao kod vlastele i rekao im kako je išao sa tim siromahom. I по šetnji vratili su se u Budim, i kralj se nije mogao smiriti dok nije našao na pijaci onog siromaha s kojim бeše govorio putem. I stavivši ruku na sapi kobile na kojoj sedaše čovek, rekao mu je ovako:

– Brate, пошто prodaješ lakat ove šarene čoje? Čovek, // čim je čuo pitanje, namah se okrenuo unazad i, podigavši rukom kobilin rep, odgovorio je kralju:

– Brate, uđi u dućan, па ћu se nagoditi s tobom. Čuvši kralj i taj odgovor, odveo je čoveka u tvrđavu i podario mu gramatu (to jest plemstvo), još ga je i obdario. Matija ima mnogo ovakvih šala, sada neću više pisati.